

**Historia De Vita, Moribvs, Rebvs Gestis, Stvdiis Ac
Denique morte Praedicantium Lutheranorum, Doct.
Martini Lvtheri, Philippi Melanchthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melanchthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

V. Comitia Spiræ & Ratisbonæ Melanchthone domi per Elect. detento.
mutatio relig. in Palatinatu. captiuitas Ducis Brunsvic. colloquium per
Lutheran. Ratisbonæ abruptum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

teros ad docendas & gubernandas Ecclesiās ANNO
passim constitueret, sciat hic ordinatus, voce 1544.
Apostolicā sibi præcipi in hac functione, vt "
sacerdotes ad docendas & regendas Ecclesiās "
ordinet, & eorum doctrinam & mores in- "
spiciat, &c. "

Georgius ad hunc modum ordinatus Lu- Anhaltin^o
theranis̄mum sub nomine reformationis, vt reformati-
solent isti, in diœcesin inuexit: Quam ad rem onem in-
cōsilio Melanchthonis vsus est; à quo no- ducit.
uns hic Episcopus in administratione rei Ec- Chytr. in
clesiaſticæ totus pendebat. Ordinavit inter SAX. p. 466.
cætera, vt per singulos annos bini pastorum
conuentus haberentur aut synodi; in quibus
ipse præsedit vt Episcopus, & latinas oratio-
nes habuit, compositas, & subministratas à
Melāchthone, qui Principem istum, ceu pæ-
dagogus moderabatur: Nec orationes tan- In ep. ad
tum synodicas, sed & conciones ad populum Cam. p. 276
habendas illi suppeditauit. Sleid. lib. 15.

Fuit anno superiore proximo Conuentus V.
Imperij Spiræ, Cæsaris Ferdinandi Bohemię Comitia
Regis, Electorum omnium, & Principum fe- Spiræ.
rè omnium præsentia frequentissimus. Et
quidem in Februario factum est actionis ini-
tium, quæ tandem ad decimum Iunij finem
habuit. Decretum inter cætera, vt Decem- Decretum
bri mense denuò cōuentus haberetur, in quo de religio-
Cæsar tentandam dogmatum cōciliationem ne.
inter Catholicos & Protestantes censuit. E-
lector Saxo domū reuerlus, è Comitijs Me-
lanchthonē per litteras admonuit, vt se com-

para-

ANNO

1544.

Melanch-
thon ad Co-
mitia vo-
catus.

Proroga-
tur Comi-
tia.

Idem lib. 16

Ratisbonā
in dicuntur

Collocu-
tores à Ce-
sare desi-
gnati.

Melanch-
thon domi
detinetur.

Anno 1545.

Causæ de-
tentionis.

pararet ad iter. Agendum in Comitijs proximis de religione pacificandâ; quam ad rem operâ ipsius uti decreuerit: Paratus igitur esset, instructusq; rebus ad illam actionem necessarijs, ut vocatus itineri se confessim ac cingeret. Id factum anno Christi 1544. Interea Comitiorum tempus propter Cæsar's inualetudinem in annum usque sequentem prorogatum est. Et principio quidem VVormatiæ dictus dies, ubi propter terrorē in gruentis belli Turcici religionis pacificandæ negotium suspensum fuit, & ad Comitia re iectum, quæ Ratisbonam Cæsar indixit. Né verò res non agi seriò videretur, VVormatiæ collocutores designauit quatuor ex utrāque parte, duosq; Præsides, quos ad Calend. Decemb. Ratisbonam conuenire iussit, & intitulum facere colloquendi, priusquā actio Comitiorum inchoaretur; ad quam Cæsar, Principes & Ordines anno sequente 1546. mense Ianuario præsentes esse iussit. Inter collocutores Lutheranos & Melanchthonem aiunt fuisse designatum, quem Elector ipse pridem huic negotio destinarat, ut diximus. Verum ubi tempis aduenit, ut se daret itineri; mutatum fuit consilium, & Melanchthon domi manere iussus. Causa fuisse videtur, tū quod per Lutheranos non satis constanter & strenuè rem agere diceretur contra Papistas; tum verò quod affectum suum in Sacramentarios nimium prodiderat. Eâ re grauiter offendit Electorem Principem, qui, Melanchthonem repu-

repudiato, Georgium Maiorem è VVitten- ANNO
bergensibus Theologis solùm misit ; eum 1545.
ipsum, à quo postmodum inter Lutheranos
Maioristarum hæresis originem duxit & no-
men. Mansit itaque domi Melanchthon, &
lubens quidē, vti præ se tulit, cum ab id ge-
nus actionibus & conciliationibus alienum
se diceret.

Interim Fridericus Palatinus Elector, qui Palatinus
Ludouico fratri anno 1544. in Martio vitâ mutat reli-
functo successerat, Princeps ætate iam pro- gionem.
uecta, mutandæ religionis consilium cœpit, Cam. in vit.
deq; instituto suo litteras dedit ad Melanch- Mel. p. 228.
thonem, cuius nō absentis modo consilium,
sed & operam studiumq; præsentis in eo ne-
gotio desiderabat. Sed nec illud impetrari Melanch.
potuit ab Electore Saxone, vt Melanchtho- honē euo-
nē ad Palatinum ire pateretur; nedum vt alio cat, sed fru-
sedem transferret; quod ob multas causas in fstra.
votis habere videbatur. Tulit hoc Melanch-
thon eam ob causam molestius, quod ope-
ram suam in mutandis ritibus, quam passim
alijs præstiterat, Principi suo & patrię negare
cogeretur. Quanquam quod præsens in hoc
genere nō potuit, per litteras exequi conatus
est. Scripsit enim quandam doctrinæ formā, Melanch-
ad quam Palatinus suos ordinatione publica thon for-
reuocaret: Quin & alios misit, quorum opera mulam do-
& ministerio in rebus ad religionē pertinen-ctrinæ Pa-
tibus vteretur. Elector Saxon nō fidebat Me- latino trāf-
lachthoni: Quę causa fuit, vt eū VVitteberge A Saxone
retineret; vbi multos habebat obseruatores, detinetur,
ocula-

ANNO
1545.

oculatos admodum & parum benignos, per quos poterat in officio contineri. Atque hinc querela illa Melanchthonis, quam subinde repetijt; quod velut alligatus ad Caucasum immensis laboribus conficiatur. Scripsit sane Cam.p.382 de cōditione suā ante triennium, anno vide- licet 1542. in hunc modum: Conficior, mi Ioachime, laboribus, & seruio penē, vt in an tro Cyclopis; dicendum est enim apud te, quod sentio; ac sāpē de fugā cogito. Quere- Ibid.p.530 lam istam repetit hoc anno 1545. cum ad Pa latinum ire prohiberetur: Me, inquit, fatalis aliqua ἀνάγκη, quam toties reprehendo, tan quam Promethea ad Caucasum alligavit: Et tamen hunc soluit Iupiter. Hæc Melanch- Protestan- thon: Quanquam paulò post ad laxandum in Bruntui- animum à Luthero solutus fuit, qui partim censem. sponte suā, partim amicorum rogati profectus est in patriam, Comites Mansfeldenses inuisurū. Adiunxit verò sibi comitem istius itineris Melanchthonem: Quanquam alieno tempore venit, cum Comites iam essent in armis, & ad castra fœderatorum properarent; qui cōtracto exercitu Henricum Brun- suici Ducem, armatā manu sua repetentem, oppresserunt. Factum hoc est Octobri men- se, Phippo Landgrauio, & Mauritio Saxone bellum nomine fœderatorum administrantibus; qui ducē Henricum, cum is resistendo non esset, militibus magnā partē dilapsis, vna cum filio ad 21. Octobr. prope Norhemium in potestatem redegerunt. Landgrauius ca-

Eum ca-
piunt.

ptum ditione Principem Zigenhaimum ANNO
duxit; vbi fuit in vinculis ad bellum vñque 1545.
Smalcaldicum, quod biennio post exarsit. In Capiuntur
quo Brunsuicensis è carcere liberatus, pe- & ipsi.
dem extraxit è compedibus Protestantium,
quas deinde mirabili rerum vicissitudine Sur. in com.
Saxo atque Landgrauius, hostes ipsius acer- Sleid. Po-
rimi, per Cæsarem subacti rursus induerunt. mar. ad huc
ann.

Cùm Georgius Maior & Laurentius Zo- Anno 1546
chius Ratisbonam proficerentur ad collo- Theologo-
quium, Melanchthon eos officij causâ Li- rum Luthe-
psiā vsq; comitatus est: Ita cōtumeliā sibi fa- ranorū ad-
ctam ciuiliter dissimulauit. Maior verò cum uentus Ra-
socio ad 21. Ianuar. anni 1546. Ratisbonā ve- tisbonam.
nit; vbi 27. eiusdem mēsis die factum est col-
locationis initium. Disceptatum aliquandiu Vtriusque
de forma colloquij, de Notarijs, alijsque de partis con-
rebus id genus: de quibus cum aliud Luthe- gressus.
rani, quam Cæsar & ipsius nomine præfides
constitutum vellent, tempus ad quintū vsq;
Februarij diem altercando transactum fuit.
Tandem abruptum est colloquium Luthe- Abrumpi-
ranorum discessu: quorū primi Saxones, Ma- tur disces-
ior & Zochius, per Principem auocati; dein- su Luthe-
de Bucerus, demū & cæteri discesserunt. Me- ranorum.
lanchthon, vbi postmodum legit ea, quæ Ra- In ep. ad
tisbonæ per Lutheranos disputata sunt, quæ Cam. p. 549.
dam improbavit. Fidem, inquit, & studium “
nostrorum probo; sed quædam aut aliter ex- “
plicare conatus essem, aut præterijssem: quâ “
de re cum erimus vnâ, loquemur. Hæc ad “
Camerarium quinto nonas Martij. “